

YAHUDİ AHLAKI

Siyonizm, dünya tarihinin fevkalade girift ve çözülmesi en zor problemlerinden biridir. Bu nifak kaynağının mahiyetinin yüzyıllar boyunca anlaşılmamasının en önemli sebebi Yahudilerin gerçek özellikleriyle tespit edilememiş olmasıdır. Mesele ile uzaktan yakından ilgilenen çeşitli milletlere ve mesleklere mensup gayr-ı Yahudilerin başarısızlıklarını bir ölçüde tabii karşılamak gerekir. Çünkü Yahudi olmayan için Yahudi'yi tanımak çok güçtür. Çünkü Yahudiliğin, bütün diğer insanlardan ve milletlerden farklı bir mantığa ve vicdan ölçüsüne sahip olduğunu anlamak ve kabul edebilmek gerçekten zor ve uzun bir iştir. Yahudilik beynelmileldir ve bütün insanlığı ilgilendirmektedir.

TALMUT VE KABBALA'DA NELER VAR

Talmut'un en önemli özelliği iki ayrı kategoride olmak üzere hukuk ve ahlâk prensiplerinde **"ÇİFTE STANDART"** getirmesidir. Bunlardan birincisi Yahudilerle ve diğerleri arasındaki ilişkilerde; ikincisi, Yahudilerin kendi aralarındaki ilişkilerdedir.

İkinci Çifte Standart anlayışı kendi arasında ikiye ayrılabilir:

- a) Haham - Yahudi halkı arasındaki ilişki,
- b) Yahudi halkın birbirleriyle olan ilişkileri.

Eğer bir goyim (Yahudi olmayan) bir Yahudi'yi öldürürse cezaya çarptırılır. Ama bir Yahudi goyimi öldürürse cezalandırılmaz.

Eğer bir goyim Yahudi'nin malını gasp eder veya karısını kaçırsa iade etmek mecburiyetindedir. Ama bir Yahudi goyimin malını çalar veya gaspeder veya: karısını alırsa iade etmek mecburiyetinde değildir.

Yahve bir gayr-ı Yahudiye (goyim), malını iade eden Yahudi'yi asla affetmez, (yukarıdaki üç cümle Talmud'un Sanhedrin bölümünün 57/a, 76/a - b) maddelerinden alınmıştır.

Hem Türkiye'de, hem de vatandaşı olmak için gittiği İsrail'de aldatılan, dolandırılan Max Frumtein adlı bir Yahudi kendi cemaatinden duyduğu aşırı tiksinti ve nefret sebebiyle dinini terk ederek protestan olduktan sonra bir kitap yayınladı. İstanbullu olan Yahudi Türkçe olarak yazdığı kitabının bir bölümünde Talmut'a da anlatmaktadır. Şimdi onun (**"Yahudilikten Niçin Çıktım". İst. 1976**) adlı kitabının 231. Sayfasında;

"Talmut bugün Yahudilerin istisnasız inandıkları kitaptır. ...Bu kitabın ABC'si Yahudilerin vicdansızlığının, merhametsizliğinin ve Allahsızlığının temelidir. İşbu ABC'nin birkaç pasajını :

1 — Hahamların sözlerini istihkar (hor görme) eden ölmeli.

5 — Şunu bilmeli ki hahamların sözleri, peygamberlerin sözlerinden daha da lezzetli.

6 — Hahamların sözleri yaşayan Allah'ın sözleridir, (haşa)

7 — Bu dünyada hahamlar ne karar verirlerse Allah için bir kanundur. (!)

8 — Haham IOCHANAN şöyle diyor: Bütün hahamlar hepsi Allah olacaklar (!) ve Yehovah ismini alacaklardır.

10 — Sihirbazlık o kadar tehlikeli ki Allah'a dahi zararlıdır (!) Buna rağmen haham CHANİNA sihirbazlıktan korkmuyordu, çünkü o Allah'tan da büyüktü (!)

13 — Günah işlemek mümkün, ancak saklı bir şekilde yapmalı.

18 — Bir parça eti bir goyime vermektense bunu bir köpeğe vermek daha büyük sevaptır.

3 — Öldürmeyeceksin yasağı şu demektir ki, İsrail'-in oğlunu öldürmeyeceksin; hâlbuki "goy"lar İsrail'in oğulları değiller.

35 — Vaftiz olan ve Hristiyanlığa geçen bir Yahudi, bir Yahudi tarafından öldürülmeli. Böyle bir adama ölümden kurtarmağa katiyen yasaktır, (cümle düşüklükleri Max Frumkin'in kitabında aynen vardır. Ben hiç değiştirmedim. A.U.)

İşte Talmudun ruhu bundan ibarettir; bu, yalanın, hile hırsızlığın ve cinayetlerin incili. Yahudi milleti bu talmudmun esasları dahilinde yaşadı ve yaşamaktadır. İşte bu Talmudun esaslarına göre bugünkü İsrail Devleti kurulmuştu ve bu Allahsızlar bu Talmudun yüzünden çökecekler ve bizim neslimiz bunu görecektir." (sh:155-157)

TEŞKİLÂT MERKEZLERİ OLARAK “HAVRA”LAR

Yahudi Meselesini meydana getiren ve milletlerin Yahudi ve Yahudiliğe karşı tepkisini davet eden bizzat Yahudiliğin kendisidir.

Yahudi diğer milletlerin arasında küçüklü büyüklü cemaatler halinde yaşarken “**Havra**” tarafından kurulan teşkilâtlar bünyesinde disipline edilmiştir. Ve bu suretle içinde yaşadığı halka sistemli bir şekilde zarar vermiş, onları soymuş, ahlâksızlaştırmaya çalışmış, o devlet aleyhine casusluk yapmış ve eline fırsat geçtikçe onların çocuklarını **İGNELE FİÇİ**'larda kanını akıtarak öldürmüştür.

Titus'un Kudüs'ü ve mezkûr mabedi tahribinden sonra dünyaya dağılan Yahudiler en güç şartlar altında dahi erimemelerini Havraların kurduğu teşkilâtlara borçludurlar. Biz burada örnek olarak bu teşkilâtların en ehemmiyetlisi olan **KAHAL**'dan bahsedeceğiz.

KAHAL: Kanal'ın Yahudi olmayanlar tarafından varlığının anlaşılması geçen asrın sonlarına doğru Rusya'da olmuştur.

Çarlık idaresi zamanında, Yahudilerin bulundukları şehirlerde servet ve nüfuzlarının artması, tefecilik yaparak halkı soymaları ve sömürmelerinin had safhaya varması, onlar hakkında daha sıkı takibat yapılması zarureti ortaya çıkarmıştı.

Kahal teşkilâtı ile ilgili vesikaları ilk ele geçiren ve bununla ilgili olarak ilk defa bir kitap neşredip dünya efkâr-ı umumiyesini aydınlatan kişi Yakop Braffmandır. Kitabı 1869 da **KAHAL KİTABI** adı altında Petersburg'da basılmıştır. İki cilt halindedir.

Yakop Brofman da Yahudiydi. Bu sebeble “**Havra**”nın sırlarını kolayca dışarı taşımıştır. Ancak bu işi içinden gelerek samimiyetle mi, yoksa ard niyete dayalı olarak mı yaptığı meçhuldür. Biz ikinci ihtimali şunun için düşünüyoruz: (O tarihlerde Rusya'dan Filistine göçü gerçekleştirmek için Rus hükümetinin Yahudiler aleyhine bir tavır alması istenmiş olabilir.) Kitabın Almancaya çevrilisi 1928 yılında Prof. S. Passerge tarafından yapılmıştır. Bu suretle Yahudi cemaatlerinin dışarı çıkan gizli sırları dolayısıyla maskelerinden biri daha düşmüş oluyordu. Kanal teşkilâtı bir nevi hükümet olup Yahudi cemaatinin idaresi ile ilgili kanunlar vaz ediyordu. **Kahal** aynı zamanda bir mahkeme vazifesi de görüyordu. Rusya'nın Polonya sınırına yakın küçük bir şehri olan “**MİNSK**”te ele geçen Kahal Tüzüğünde 1072 protokol (kayıt ve zabıt) ve aynı zamanda bunlara ait uygulamaları gösteren bilgiler vardı.

Kanal'ın içyapısı tam bir oligarşik karakter arz ediyordu. İdare tamamen bir zümrenin elinde idi ve Gettolarda yaşayan Yahudi halkı üzerinde kayıtsız şartsız bir otoritesi mevcuttu. Bu idareciler kendi emirlerine riayet etmeyen Yahudileri de cezalandırıyorlar, imkânlarını kısıtlıyorlardı. Özetle, Kahal Devlet içinde bir devlet gibi çalışıyordu. Kahal'ın kendi içinde tıpkı birer “**bakanlık**” gibi çalışan organları vardı. Burada bu organların hepsini zikretmek yerine sadece bir örnek olması ve bu teşkilâtın nasıl çalıştığını göstermesi bakımından tipik bir örnek olan “**Heskat Yişub**” (Hasaka) denilen kurumdan bahsetmekle yetineceğiz. .

Yahudi anlayışına göre, bir Goyim'in (Yahudi olmayan) malı Yahudinin kaybolmuş malı addedilir. (İslâmiyet ise “ilim”i müslümanın kaybolmuş malı olarak niteler) Bu İslâmiyet ile Yahudilik arasındaki farkı gösteren önemli bir ölçüdür.. Binaenaleyh Yahudi, gayr-ı Yahudilerin üzerinde görünen bu “mal”ın asıl sahibidir ve onu tekrar ele geçirmekle mükelleftir. İşte Hasaka, bu tarz bir “**Temellük hakkı**” varsayımından hareket edilerek kurulmuş bir soygun teşkilâtıdır. İnsana aynı zamanda çok komik gelebilecek bir çalışma tarzı da vardır. Şöyle ki:

Şehirdeki Yahudi olmayan halkın malları isimleri zikredilerek — gıyaplarında— Havradaki Yahudiler arasında müzayedeye çıkarılır. Bu müzayedeye iştirak eden Yahudiler neticede — önce gıyaplarında olmak üzere— (A) nın, (B) nin (C) in mallarının sahibi olurlar. Meselâ, Minsk'teki İvan'ın dükkânı kendisinin haberi olmadan Havradaki müzayedede Moiz'e satılmıştır. Hasaka'ya göre bu mal Moiz'-indir ve bütün cemaat o malın Moiz'in eline geçmesine yardımcı olmakla mükelleftir. Bunun için ne yapılacaktır?

İvan'la ticarî ilişkisi olan Yahudiler, ilişkilerinde İvan'a zorluk çıkartacaklar, onu borçlandıracaklar, iflâsa sürükleyeceklerdir. Nihayet İvan dükkânını elden çıkarmak mecburiyetini hissedecektir. Buraya kadar işin birinci safhasıdır. Bundan sonraki iş bu dükkânın Moiz'in eline en ucuz fiyatla geçmesini sağlamaktır. Bunun için de dükkân satılığa çıkarıldığı zaman diğer Yahudiler buna talip olup Moiz'le

rekabet etmeyecekler ve İvan'ın, dükkânının daha fazla fiyatla satılmasını engelleyeceklerdir. Böylece İvan da çaresizlik içinde dükkânını, Moiz'e değerinin çok altında bir fiyatla satmak zorunda kalacaktır. Moiz de, aynı şekilde Salomon'a veya Davit'e yardımcı olacaktır.

Görülüyor ki her Yahudi'nin bulunduğu yerde kısa sürede zengin olabilmemesini Yahudi'nin şahsi kabiliyet ve teşebbüsüne bağlamak doğru değildir. Yahudi teşkilâtlıdır ve her hareketi diğer Yahudilerle koordineli bir şekilde yürütülmektedir. **Tabii bu durumlardan ve Havralardaki müzayedelerden, açık artırmalardan haberi olmayan yerli halk kendi düşüşünü ve Yahudi'nin kalkışını bambaşka ve yanlış sebeplerle izah edecek ve Yahudiye olan bağımlılığı daha da artacaktır.** Kahal ve Hasaka hakkında verdiğimiz bu kısa fakat öz malûmat, zannederim Yahudiliğin, bulunduğu yerlerde iktisadî hayata kısa zamanda nasıl hakîm olabildiğine en mantıkî izahı getirmiştir. Yahudi her meselede olduğu gibi kendi karanlık ruh ve emellerinin ölçülerine göre teşkilatlar kurmuş ve bunları çalıştırmaktadır. (sh:160-163)

HER TAŞIN ALTINDA YAHUDİ VAR MI?

Biz burada **“taş”**tan fitne, fesat ve **“kan”**ı kastediyoruz. Daha geniş bir kavramla ifade edecek olursak **“taş”**tan içtimaî hayattaki belirgin bozuklukları kastediyoruz. Bu mana çerçevesi içindeki **“taş”**ın altında da, **“Yahudi”** vardır diyoruz.

Yahudi'nin ilim sahasındaki tehlikesini üç ana noktada toplayabiliriz:

- a) **Tasnifte (sınıflama) esas aldığı kriterler (kritercillik)**
- b) **Nazariyecilik ve uydurmacılık**
- c) **Gizlilik ve inhisarcılık.**

TASNİF MESELESİ: İnsanda düşünme ve öğrenme kolaylığı sağlamak bakımından **“tasnif”**in önemi izahtan kurtulmuş değildir. Tasnif, hangi meselenin hangi çerçeve içinde ele alınması icabettiğini gösterir. Bir kere bu tasnifi (çerçeveyi) kabul ettik mi artık —bu çerçeve içinde ele alınmaması icab eden— meselenin o çerçevenin içinden çıkarılması gerektiği her düşünce”nin harcı olmaktan çıkar. Bu kabul, başlangıçta esaslı bir şartlanma meydana getirdiği için değme zekâlar bile bunu zor düşünürler. En azından şimdiye kadar **“pratik”**te bu böyle olmuştur.

Varlıkların müşterek ve kendilerine has özellikleri vardır. **“Tarif”**lerde, bir varlık, sadece kendisine has olan özellikleri ele alınarak tanımlanır. Yani tarif **“ağyarını mani, efradını câmi”** olarak yapılır.

Şimdi bu ölçüye göre iki misâl verelim:

İnsan **“canlı”**dır. Bu özelliği kendisi dışındaki birçok varlıklarla iştirak halindedir. Onun için sadece bu özellik insanı tarif etmemize yetmez. Onu, tamamen, sahip olduğu **“şahsî”** keyfiyet özelliklerine göre tanıtmak ve öylece kabul etmek gerekir. İnsan eğer hayvandan farklı ise —ki farklıdır— onun, canlı bir organizma olması dışındaki hususiyetlerine göre ele alınıp incelenmesi lâzımdır. Başta Freud olmak üzere Yahudi psikologlar ve onların kafasız mukallitleri, insanı insan olarak incelemesi icab eden “Psikolojiyi; sınırlarını taşıyarak (çerçevesini değiştirerek) ele almışlar ve bu “psikoloji”nin tarifini; “insan ve hayvan davranışlarını inceleyen bir bilim” dalı olarak tesbit edip; insanı, sadece mekanik ve fizyolojik özelliklerinin içine hapsetmişlerdir. İnsandaki, “ruh”u inkâr etmişler veya maddeleştirmişlerdir. Bu suretle “insan” mefhumu hakkındaki “idrak”i değiştirmeyi ve bu idrak değişikliği neticesinde de insanın, insan olarak insanca yaşamasını engellemek istemişlerdir. Ve bunda bir ölçüde başarı da kazanmışlardır. Bugün dünya çapında yaşadığımız ahlâk buhranı, bunun en büyük delilidir.

İkinci misalimiz ise sosyoloji ile ilgilidir: Sosyoloji aşağı yukarı iki asırdan beri müstakil bilim dalı olarak takdim edilmekte ve başka **“ilim ülkeleri”**nin arazisinden adeta **“sosyoloji imparatorluğu”** kurulması için toprak kazanılmağa çalışılmaktadır. Bu işte en ileri giden de yine bir Yahudi odan Durkheim'dir. Durkheim'in yaptığı ise şudur: Onun görüşüne göre toplum **“tanrı”**dır. Din, toplum tarafından bir evrim neticesinde meydana getirilmiştir. Çok tanrıcılıktan tek tanrıcılığa doğru bir tekâmül vardır. Bu tekâmül **“tanrısızlığa”** doğru yol almaktadır. **“Yâni”**, din, menşei ve tekâmülü noktai nazarından tamamen toplumsal bir olgudur. Bu Yahudi de tasnifte yaptığı oyunla birtakım kutsal değerleri inkâr etmekte ve küçültmektedir. Bunun neticesi olarak da insanlığın **“doğru inanç”** temellerini yıkmaya uğraşmaktadır.

NAZARİYELER UYDURMA MESELESİ: Önce şunu belirtelim ki nazariye kanun değildir. Fakat kurucuları ve taraftarları onun kanun olduğuna inanırlar, kanun haline gelmesi için çalışırlar. Öyle olmasaydı, bu nazariyeler vaz-edilmezdi.

Bu konuya iki yönden yaklaşacağız.

a) **Yahudi tarafından nazariyeciliğin teşviki.** “Yahudi” ye göre bundan şu fayda sağlanacaktır: “Yahudi olsun veya olmasın, insanlığın “doğru inanç”lardan uzaklaşmasına vesile olabileceği için bu işi kıvıranların nazariyeciliğinin teşviki ve nazariyelerin yaygınlaştırılması.

b) **Yahudiğe doğrudan doğruya fayda sağlayan Yahudi nazariyecilerinin sistemlerinin ilim aleminde kanun gibi gösterilmesinin sağlanması.**

Bu bâbtaki misâlimiz Einstein olacaktır. Bilindiği gibi Einstein “İzafiyet Teorisi” nin kurucudur, “izafiyet”, Einstein'da tabir caizse bir “izafi izafiyet” değil fakat “mutlak”ı inkâr edici genel bir “izâfiyet”tir. Yani Einstein Newton'un yeryüzü ölçüsündeki çekim meselesini yıldızlar ölçüsündeki çekimlerin bileşkesi şeklinde tashih etmekten ötede; ona genel ve “mutlak” mefhumuyla rekabet edici bir mana vererek, “Kadir-i Mutlak” inancını zedelemeye uğraşır. O Einstein ki azılı bir siyonisttir ve İsrail kurulduktan sonra ilk reisicumhurluk teklifi ona yapılmıştır.

GİZLİLİK ve İNHİSARCILIK MESELESİ: Bundan da kastımız, ilim hayatındaki Yahudiliğin, mesaisini, Yahudi olmayan dünyadan gizli yürüttüğü hususudur. Yahudilik bu iş için özel akademiler kurmuştur. Bunlarda, kendi ilim adamlarına Yahudi olmayan ilim adamlarından gizlenilmesi icap eden bilgiler verilir. Bu konu da ayrı bir inceleme mevzuudur. Biz sadece böyle müesseselerin var olduğunu işaret ederek geçiyoruz.

İnhisarcılık ise, Yahudilerin icad ettiği herhangi bir teknolojinin hangi devlet sınırları içinde olsun Yahudi emellerine zarar verecek şekilde kullanılmaması ile Yahudiliğin bu buluş üzerinde kendi kanunları dışında hiçbir devletin kanunlarına uymak mecburiyetini hissetmeden tasarrufta bulunma hakkını kendinde görmesidir.

Rosenberglar vasıtasıyla atom sırlarının Ruslara verilmesi bu mantığa göre yapılan bir “hizmet”tir. Yahudiye göre bu bir casusluk ve vatan ihaneti değildir. Çünkü Amerika onların ne vatani ve ne de devletidir. Bu bakımdan “Patent”i kendilerinde olan atom silahının kime verilir verilmeyeceği ne karar vermek sadece kendilerine aittir. Bu davada suçlu olan Yahudi Rozenberglar değil, onları “ihanet” gerekçesiyle elektrikli sandalyeye gönderen Amerikan hükümetidir Yahudiye göre. Bu konu da çok önemli ve müstakil bir araştırma konusudur.

SIYASETTE YAHUDİLİK

Yahudilik ile siyaset adeta müteradif iki kavramdır. Çünkü Yahudi ideolojisinin gerçekleşmesi evveleminde geniş çaplı ve yoğun bir siyâsî faaliyete bağlıdır.

Yahudilik, önce Filistin'de bir devlet kurmak ve sonra da cihan çapında yapmayı hayal ettiği bir kanlı ihtilâlle kuracağı “TEK DÜNYA”nın, yani bir DÜNYA DEVLETİ'nin tahtına oturmak ister. Bu sebeple Yahudiliğin siyaseti çok yönlü ve beynelmilel olmak durumundadır. Bir labirent gibi karışık ve girift yollarla örülmesi gerekmektedir.

Yahudilik yüzyıllarca bu işin sadece teorisi ile uğraşmıştır. Bu uğraşının mihver noktası bidayette insan ve cemiyetlerin tabiatları üzerine teksif edilmiştir. Yani Yahudi önce genel manada insanın ve cemiyetin ne olduğunu tanımalı ve sonra da bu genel tanıma içinde milletlerin karakterlerini ayrı ayrı incelemeliydi. Milletlerin sahip oldukları örf, adet kültür ve medeniyet incelenmeli, millî karakterlerinin oluşmasındaki payları tesbit edilmeliydi. İnançları, dinleri irdelenmeli, genel fert tipleri tanınmalı “mâ'şeri şuurlarının hangi kaynaklara dayandığı tesbit edilmeliydi.

İkinci safha olarak “İnsanlık - Yahudilik” ve “Milletler -Yahudilik” ilişkilerinin mahiyeti her yönüyle ele alınmalı ve bu suretle önce insan ve millet mefhumları deşifre edilmeliydi. Yahudi milletler hakkında alabildiğine araştırma yaparak onları öğrenmeye çalışırken, kendisi de — onlar tarafından tanınmamak için— alabildiğine gizlenmeliydi.

Yahudilik kendi yükselişini milletlerin düşüşüne bağlamıştı. Onun için milletleri ayakta tutan “değer”lerin neler olduğu bilinmeli ve onlara hücum edilmeliydi. Bu “değer”lerin yıpranması demek

milletlerin yıpranması ve dejenerasyonu demek olacağından, işe buradan başlanmalıydı. Ancak haklı olarak milletler tarafından istenmeyen, kendisinden çekinilen Yahudi, milletlerin içine girebilmenin bir yolunu, bir metodunu bulmalıydı. O, bunu da buldu: “**DÖNMELİK**”.

Çeşitli yerlerde kurulan gizli Yahudi araştırma akademileri bu çalışmalarını neticesinde milletleri idlâl etmenin yollarını bulmuş, İslâm ve Hristiyan âleminde ihtilaflar çıkararak onları hem fikren hem de fiilen bölmeyi başarıp kamplara ayırmıştır.

Ortaçağda temelleri atılan bu fikrî çalışmalar, elemanlarını da yetiştirip, akla gelmedik hile ve kurnazlıklarla tıpkı Ester'in amcası Mordehay gibi siyasî karargahlarda yeşermişlerdir. (Bu işler yaygın olarak “yeniçağ”da başlamıştır).

Kendi tarihimizden bir örnek verecek olursak. II. Selimin has adamlarından Yasef Nassi'yi görürüz. Yasef Nassi, II. Selimin bir Yahudi dönmesi olan karısı Nurbanu Sultanın nüfuzundan faydalanarak kısa zamanda II. Selimin en yakın adamlarından biri haline gelmiştir. Bu adam padişah'ın şarap içme alışkanlığını körükleyerek onu —şarabıyla meşhur— Kıbrıs'ı almağa teşvik etmiştir. Onun bu teşvikinin altında yatan esas sebep ise fetihten sonra Kıbrıs valisi olmak ve Filistin'e çok yakın olan bu adaya Yahudi muhacirlerini getirtmekti. Gerçi Kıbrıs alınmıştı ama Yassef Nassi'nin Kıbrıs valisi olmak için ömrü vefa etmemiştir.

Bir başka örnek verelim: Amerika'yı İkinci Dünya Harbine sokup Hitler'in mağlup edilmesini sağlayan Yahudi Rozveltti. Onun arkasında da gizli reisicumhur olarak Amerika'daki 250 silah fabrikasından 243 tanesine sahip olan **Bernard Baruh** vardı. Bu Yahudi, fabrikalarını tam kapasite ile çalıştırarak imal ettiği silah ve cephaneleri müttefik ordulara vermiş ve Hitler'in mağlubiyetinde başrolü oynamıştır. (sh: 164-170)

Kaynak:

Ali UĞUR, Dünya Gündemindeki İsrail [Kitap]. - İstanbul : [s.n.], 1983.